

مطالعه‌ی شیوه‌های بازنمایی زنان در ده داستان کودک از محمدرضا یوسفی بر مبنای فرانش اندیشگانی

احمد تمیم‌داری*
شهناز عبادتی**
دانشگاه علامه طباطبائی

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی شیوه‌های بازنمایی شخصیت زنان در ده داستان برگزیده از محمدرضا یوسفی است. بر این اساس داستان‌هایی از قبیل قالیچه‌ی بته‌گله‌ی، قصه‌ی گل رو و گل بو، سبز، آبی و زرد و... ویژه‌ی مخاطبان گروه سنی «ب» و «ج» بر مبنای فرانش اندیشگانی تحلیل شده‌اند. یوسفی برای معرفی زنان در متن روایت از کنش، گفتار و صفات نسبت‌داده شده به شخصیت‌های داستانی بهره می‌گیرد. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که زنان در داستان‌های مدنظر، شخصیت‌هایی فعال، کنشگر، تأثیرگذار، تعلیم‌دهنده و صاحب تفکر هستند. «فرایندهای مادی» ابزار اصلی یوسفی در بازنمایی فعال و بدون تبعیض زنان در ساختار روایت‌ها است؛ این فرایندها کارکرد ترغیبی چشمگیری دارند و مخاطب را با شخصیت داستان و کنش‌های وی همراه می‌کنند و بر جنبه‌ی حقیقت‌نمایی داستان می‌افزایند. شخصیت‌های زن در بیشتر این

* استاد زبان و ادبیات فارسی a_tamimdari@yahoo.com (نویسنده‌ی مسئول)

** دانشیار زبان و ادبیات فارسی ghmastali@yahoo.com

*** دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی sh.ebadati@yahoo.com

فرایندها نقش کنشگر داشته و حضور کم‌سامد این شرکت‌کنندگان در «فرایندهای ذهنی» نیز در «واقع نمایی» و «تعویت باورپذیری مخاطبان» مؤثر است.

واژه‌های کلیدی: داستان کودکان، زنان، فرانشیز اندیشگانی، محمدرضا یوسفی.

۱. مقدمه

ادبیات کودک، یکی از زمینه‌های مناسب برای رشد عاطفی و اجتماعی انسان در سال‌های آغازین زندگی است. نویسنده‌گان ادبیات کودک و نوجوان سعی دارند برای انتقال و ابلاغ اندیشه‌ی مدنظر خود از ابزارهایی بهره گیرند که متناسب با ویژگی‌های ذهنی و شناختی این گروه سنی باشد و مخاطب را با اندیشه‌ی خود همراه سازند. شیوه‌های بازنمایی شخصیت‌های داستانی یکی از ابزارهایی است که نویسنده‌گان می‌توانند از طریق آن، مخاطبان را در تعامل با گروه‌های اجتماعی مختلف قرار دهند؛ این شیوه‌ها در برخی از این آثار، به‌وضوح کارکردی ایدئولوژیک دارد و ابزاری برای بیان دیدگاه‌های نویسنده به شمار می‌رود. محمدرضا یوسفی شخصیت‌های داستانی خود را از میان طبقات مختلف جامعه برگزیده و برای بیان اندیشه و نگرش خود از مؤلفه‌ی شخصیت‌پردازی در کنار سایر عناصر روایت، مانند درون‌مایه، لحن، زاویه‌ی دید و... بهره گرفته است. زنان در رده‌های سنی مختلف در بیشتر داستان‌های وی شخصیت اصلی هستند و ویژگی‌ها، افکار و کنش‌هایی دارند که نوع نگرش نویسنده را به آن‌ها نشان می‌دهند. حضور زنان در جامعه‌ی آماری این پژوهش به دو صورت مشاهده می‌شود:

۱. زنانی که در داستان شخصیتی محوری و مرکزی داشته و کنشگران فعل در کل داستان

هستند؛

۲. زنانی که شخصیت اصلی نیستند و در خدمت پیشبرد جریان روایت مطرح شده‌اند.

فرانشیز اندیشگانی هلیدی ابزار مناسی برای مطالعه‌ی شیوه‌های بازنمایی شخصیت‌های داستانی است که در این پژوهش در قالب ساختار گذرایی، فرایندهای زبانی و شیوه‌ی نام‌دهی به عنوان ابزار تحلیل به کار رفته است.

۲. بیان مسئله

در جهان امروز، جنسیت از ارکان مهم هویت انسانی به شمار می‌رود و در نحوه‌ی نگرش افراد به خود و انتخاب شیوه‌های رفتاری و چگونگی مشاهده‌ی دیگران بسیار تأثیرگذار بوده و خودپنداشت آنان را شکل می‌دهد. در مطالعات مربوط به جنسیت، افراد به عنوان شکل‌یافتنگان اجتماعی در نظر گرفته می‌شوند؛ به این معنا که توانایی‌های بیولوژیکی همیشه تحت تأثیر ملاحظات اجتماعی است (رك. فرکلاف، ۱۳۸۹: ۹۰؛ بنابراین جنسیت، مقوله‌ای صرفاً ذهنی نیست؛ بلکه از روابط عینی شکل می‌گیرد و در قالب کنش و تعامل اجتماعی نمود می‌یابد. جوامع بر مبنای فرهنگ و ساختار اجتماعی‌شان، وظایف و ویژگی‌های خاصی را برای هر جنس در نظر می‌گیرند که در راستای سایر ارزش‌های آن جامعه است و تمامی ارکان جامعه آن را پشتیبانی می‌کند؛ بنابراین می‌توان گفت بازتولید تمایز فرهنگی خصایص زنانه و مردانه محصول کردارهای سازمان‌یافته‌ی اجتماعی است (همان، ۹۵).

«ادبیات کودکان به مجموعه آثار و نوشه‌هایی گفته می‌شود که برای کودکان نوشته می‌شود و در همه‌ی آن‌ها ذوق و سطح رشد، پرورش فکر، تربیت و شخصیت کودک مورد توجه است» (شعاری‌نژاد، ۱۳۸۳: ۶۵) و نقش مهمی در پیشرفت و رشد اجتماعی قشر عظیمی از جامعه‌ی بشری، یعنی کودکان دارد. پژوهش حاضر سعی دارد با مطالعه‌ی آثار یوسفی، شیوه‌های بازنمایی شخصیت‌های زن و نوع نگرش نویسنده را به زنان بررسی کرده تا پاسخی برای پرسش‌های زیر بیابد:

۱. با توجه به غلبه‌ی نقش ترغیبی زبان در آثار یوسفی، مقوله‌ی جنسیت در رویکرد تعلیمی وی چه نقشی دارد؟
۲. محمدرضا یوسفی از چه ابزارهایی برای بازنمایی زنان در داستان‌های خود بهره گرفته است؟

۱-۲. پیشینه‌ی پژوهش

در پژوهش حاضر بر مبنای کارکرد فرانقش اندیشگانی، به منظور تبیین شیوه‌های بازنمایی زنان در داستان‌های کودک، سه موضوع درخور تأمل است: ادبیات کودک، مقوله‌ی جنسیت و فرانقش اندیشگانی.

تاکنون پژوهشی که تلفیقی از این سه محور باشد، انجام نشده است، اما برخی پژوهش‌ها با اهدافی مشابه هدف پژوهش حاضر تدوین شده‌اند. از جمله نجومیان و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان «تأثیر ژانر بر کارکرد گفتمانی شخصیت‌های زن در رمان نوجوان» با رویکرد تحلیل انتقادی گفتمان نورمن فرکلاف به بررسی جایگاه زنان در رمان نوجوانان پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که با وجود هنجارگریزی‌های جنسیتی در هر دو رمان برگزیده که متأثر از ژانر فانتزی آثار، شکل گرفته است، بازگشت هرداد به دلیل دنیای فانتزی گسترده‌تر و عمیق‌تر، از گفتمان اجتماعی معاصر ایران دور شده و شخصیت محوری دختر کمتر متأثر از هنجارهای جنسیتی ایرانی است. رضا زمردیان و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان «بازنمایی نقش زنان در ادبیات جنگ برای کودکان از منظر گفتمان‌شناسی انتقادی» نشان داده‌اند که چگونگی بازنمایی منفعلانه و حتی حذف جنس مؤنث در این داستان‌ها و بازنمایی فعال و پویای جنس مذکور می‌تواند بر شکل‌گیری هویت دختران و پسران در ایجاد و حفظ روابط ناعادلانه قدرت میان زن و مرد نقش داشته باشد.

۳. مبانی نظری پژوهش

۱. کارکرد نقش ترغیبی یا انگیزشی زبان در داستان‌های کودک محمد رضا یوسفی
 زبان، مجموعه‌ای از نشانه‌ها است که برای «پیام‌رسانی» به کار می‌رود. برای آنکه این پیام‌ها میان فرستنده و گیرنده به راحتی انتقال یابد، گاه با نشانه‌هایی همراه می‌شود تا گیرنده همان پیامی را دریابد که مدنظر فرستنده است. اگر جهت‌گیری پیام به‌سوی مخاطب باشد، منجر به ایجاد نقش ترغیبی می‌شود و بارزترین نمونه‌ی آن، ساخته‌ای ندایی یا امری است که صدق و کذب‌شان بررسی شدنی نیست.

در نقش ترغیبی زبان، جهت‌گیری پیام به سمت مخاطب است و بارزترین تجلی آن در جمله‌های ندایی و وجه امری است که «به لحاظ نحوی، سازه‌ای و غالباً حتی به لحاظ واجی از هنجارهای سایر مقولات اسمی و فعلی دور می‌شوند» (سارلی، ۱۳۹۰: ۱۵۳-۱۵۴).

محمد رضا یوسفی با درنظرداشتن گروه سنی مخاطب، از نقش ترغیبی زبان برای ابلاغ اهداف تعلیمی به کودکان، به عنوان مخاطبان اصلی داستان‌ها بهره گرفته و عناصر زبانی مختلفی را برای بیان نمود این نقش زبان در کلام خود به کار برده است. این ابزار بیشتر در قالب گفت‌وگوهای شخصیت‌های داستان مطرح شده است؛ مانند جمله‌ای که از زبان «گل‌بو» در داستان قصه‌ی گل‌بو و گل‌رو می‌شنویم:

- «گل‌بو خندید و گفت: خوب، این که خیلی راحت است؛ تو هم به گلستان بیا و گل بچین تا دست‌هایت بوی گل بگیرد» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۸).

مضمون این داستان نفی کاهلی و خانه‌نشینی بی‌ثمر در میان دختران و زنان است که در گفتار گل‌بو در جامه‌ی افعال کنشی «بیا و بچین» مطرح شده است. فراوانی بالای فعل امر در این داستان، نمودی از غلبه‌ی نقش ترغیبی زبان و هدف تعلیمی گوینده است.

۳. ۲. فرانش تجربی؛ ابزار بازنمایی دنیای درون و برون

زیان‌شناسی نظاممند نقش‌گرا، عنوان رویکردی است که هلیدی برای توصیف و بازنمایی متن ارائه کرده است؛ این روش بر نقش و معنای زبان استوار است. در این رویکرد، متن براساس بافت موقعیتی آن و معنی‌شناسی بازنمایی می‌شود. رویکردی که در آن زبان نه وسیله‌ای ارتباطی، بلکه یک نظام کارکردی است. این رویکرد، روشی علمی و معتبر را در دستیابی به سبک نویسنده و نوع نگرش او و همچنین ویژگی‌های محیطی و اجتماعی محل وقوع داستان به دست می‌دهد. در این روش، تفسیر متن به عنوان یکی از روش‌های توصیفی به کار گرفته می‌شود. هلیدی زبان را دارای کارکرد دانسته و آن را براساس نقشی که در یک بافت موقعیتی ایفا می‌کند، بررسی می‌کند (رک. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۵-۶).

۱۰). منظور از بافت موقعیتی در این نظریه، محیط، شرایط و در کل فرهنگی است که متن در آن ایجاد شده است. وی می‌گوید این فرهنگ است که در هر نوع تعامل زبان‌شناختی، حاکم است. هلیدی در بحث مطالعه‌ی زبان، سه نقش اندیشگانی (تجربی)، بینافردی و متنی را پیش کشیده و آن‌ها را عوامل مؤثر در معناشناصی می‌داند و می‌گوید طبق نقش اندیشگانی، هر پیام زبانی شامل رویدادی است که با حضور عناصری اتفاق می‌افتد و شرایطی نیز بر این رویداد حاکم است. وی رویداد را فرایند و افراد و شرایط دخیل در آن را شرکت‌کننده می‌نامد. وی فرایند را به عنوان فعل اصلی، هسته‌ی معنایی بند یا جمله دانسته و آن را بر اساس معنا و نقش کاربردی‌شان در بافت متن بر شش نوع تقسیم کرده است. در فرانش تجربی درباره‌ی تجربیات خود از جهان با دیگران صحبت کنیم. تجربیات ما می‌تواند از جهان خارج باشد؛ مانند صحبت از رویدادها، چیزها و ویژگی‌های آن‌ها و یا به جهان ذهنی ما اشاره کند؛ مانند افکار، عقاید و احساسات. از دیدگاه فرانش تجربی، هر پیام زبانی شامل رویدادی است که با حضور چیزهایی اتفاق می‌افتد و شرایطی نیز بر این رویداد می‌تواند حاکم باشد (رک. راسخ‌مهند، ۱۳۸۹: ۶۲). در این فرانش، معنا و محتوای گزاره‌ای در قالب بند/ جمله آشکار می‌شود. با دانستن نوع فرایند به عنوان فعل اصلی جمله و هسته‌ی معنایی است که می‌توان نوع و تعداد شرکت‌کنندگان را تعیین کرد.

۳. فرایندهای زبانی و شرکت‌کنندگان آن‌ها

فرایند، عبارت است از یک رخداد، کنش، احساس، گفتار یا بود و نبود. شرکت‌کنندگان فرایند، عناصر دست‌اندرکار فرایند هستند که زمان، مکان، شیوه، اسباب و شرایط فرایند را تعیین می‌کنند. فرایندها، شرکت‌کنندگان و بستر وقوع رخدادها، معمولاً به ترتیب در قالب گروه‌های فعلی، اسمی و قیدی در دستور زبان بازنمایی می‌شوند. فرایندها به شش دسته تقسیم می‌شوند که شامل سه فرایند اصلی و سه فرایند فرعی است. نظام گذرای، واقعیت را به صورت فرایندهای شش‌گانه (مادی، ذهنی، ربطی، رفتاری، گفتاری و

وجودی) بازمی‌نماید. این فرایندها همراه با شرایط زمانی، مکانی و شرکت‌کنندگانی که نقش‌های معنایی مختلفی را به عهده می‌گیرند، به کاربران زبان این امکان را می‌دهند که واقعیت را آگاهانه یا ناخودآگاهانه به شیوه‌های خاصی بازنمایی کنند. هر فرایند سه عنصر دارد: خود فرایند؛ شرکت‌کنندگان در فرایند و موقعیت‌های مربوط به فرایند.

انواع فرایندهای زبانی:

- **فرایندهای مادی:** به تجربه‌ی ما از دنیای بیرون مربوط هستند و بر انجام کاری یا رخداد واقعه‌ای دلالت دارند، اعمالی فیزیکی نظیر ساختن، نوشتن، رفتن، بازکردن و غیره.
- **فرایندهای ذهنی:** به تجربه‌ی ما از جهان درون مربوط هستند و شامل ادراک، شناخت و واکنش‌های ذهنی می‌شوند و از طریق افعالی مانند درک‌کردن، فکرکردن، خواستن، تصمیم‌گرفتن، دوستداشتن و ترسیدن بیان می‌شوند.
- **فرایندهای رابطه‌ای:** فرایندهایی مربوط به توصیف یا شناسایی و رابطه‌ی بین دو مفهوم، با استفاده از افعال ربطی مانند بودن، شدن، به‌نظررسیدن، تبدیل‌شدن و غیره بیان می‌شوند.
- **فرایندهای وجودی:** وجودداشتن و اتفاقاتداشتن چیزی که از طریق افعالی مانند وجودداشتن، ظاهرشدن، باقی‌ماندن و غیره بیان می‌شود.
- **فرایندهای رفتاری:** افعالی مانند نگاهکردن، گریه‌کردن، لبخندزدن، نفس‌کشیدن، آوازخواندن و نشستن.
- **فرایندهای کلامی:** فرایندهایی از نوع «گفتن»، از طریق افعالی مانند صحبتکردن و گزارش‌دادن بازنمایی می‌شوند (رک. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۶-۲۷).

۳. نام‌دهی یا گزینش واژگانی در رویکرد زبان‌شناسی نقش گرا

نام‌گذاری یا گزینش واژگانی یکی از جنبه‌های مهم تبلور ایدئولوژی در زبان است؛ زیرا انتخاب واژه‌ها برای نام‌گذاری افراد یا اشیاء بیانگر نوع دیدگاهی است که ما به آن‌ها داریم. به باور هلیدی و متیسن به‌طور کلی تمام جنبه‌های تجربه‌ی انسانی در زبان پیکره‌بندی شده و به معنا مبدل می‌شوند. این پیکره‌بندی نه تنها مختص واژگان، بلکه شامل واژه و دستور هر زبان نیز می‌شود و مرتبط با عملکرد اندیشگانی است. در زبان‌شناسی نقش‌گرای هلیدی، واژه‌ها عامل تعیین‌کننده‌ای در ساخت اندیشگانی زبان

هستند. واژه‌های یک زبان، نموداری از چیزها، مفاهیم، فرایندها و پیوندۀایی است که در فرهنگ نمود می‌یابند (رک. یارمحمدی، ۱۳۸۳: ۱۴۴-۱۴۵). انواع نام‌گذاری به دو نوع «حسن تعبیر» و «سوء تعبیر» طبقه‌بندی می‌شود. گزینش بین واژه‌های گوناگون نوع نگرش ما را به جهان منعکس می‌کند. «حسن تعبیر» به معنی استفاده از جایگزین ظاهرآ ملایم‌تر برای واژه‌ای است که دارای بار معنایی منفی بوده و یکی از انواع پراستفاده انتخاب واژگانی است (همان).

۳.۵. برجسته‌سازی و حاشیه‌رانی؛ سازوکاری برای تبلور ایدئولوژی نویسنده

برجسته‌سازی و حاشیه‌رانی یکی از مهم‌ترین ابزارهای زبانی است که با هدف تبلور ایدئولوژی نویسنده در بافت متنی اثر به کار می‌رود. این سازوکار به کمک گزینش واژگانی در سطح فراتر از بند یا جمله، انسجام معنایی کل متن را در اختیار می‌گیرد و آن را «قطبی» می‌کند. این قطبیتی که در متن شکل می‌گیرد، در حدفاصل دو قطب مثبت و منفی به کل متن انسجام می‌بخشد (رک. سلطانی، ۱۳۸۴: ۱۹) این سازوکار در آثار یوسفی از طریق حضور چشمگیر زنان در بافت متنی آثار بحث شده محقق شده است. در بیشتر این داستان‌ها تمام شخصیت‌ها زن هستند و حتی جلد داستان‌ها نیز اغلب منقش به تصویر زنان و دخترها است. در بیشتر این داستان‌ها یا نامی از مردان و پسران به میان نیامده است یا اگر آمده، دارای نقش‌های فرعی هستند. به نظر می‌رسد حضور چشمگیر زنان در مجموعه آثار تحلیل شده، کارکرد ایدئولوژیک و معنادار دارد که این پژوهش در پی شناخت ابزارهای زبانی تبیین این ایدئولوژی است.

۳.۶- محمد رضا یوسفی؛ نویسنده و منتقد ادبیات کودک

محمد رضا یوسفی دوران تحصیل خود را در رشته‌ی تاریخ و شرکت در گروه‌های نمایش دانشجویی سپری کرد. وی نویسنده‌گی برای کودکان و نوجوانان را به صورت جدی از سال ۱۳۶۵ آغاز کرد و تاکنون حدود دویست کتاب که بیشتر داستانی هستند، در این حوزه تألیف کرده است. وی همچنین در زمینه‌ی نمایش‌نامه‌نویسی و فیلم‌نامه‌نویسی نیز

فعالیت داشته است. یوسفی در زمینه‌ی ادبیات خردسال، کودک و نوجوان جوایز بسیار ارزشمندی را به خود اختصاص داده است؛ که از جمله به کاندیدای جایزه‌ی هانس کریستین آندرسن در سال ۲۰۰۰ میلادی از ایران، دریافت پلاک ویژه‌ی شورای کتاب کودک به عنوان نویسنده‌ی برگزیده سال ۱۳۷۹؛ دریافت سپاس‌نامه‌ی جشنواره‌ی یکی بود یکی نبود در سال ۱۳۷۹ برای کتاب مثل هزار ستاره؛ دریافت لوح ویژه‌ی شورای کتاب کودک برای کتاب ستاره‌ای به نام خمول در سال ۱۳۷۵؛ دریافت لوح ویژه‌ی شورای کتاب کودک برای کتاب دختران خورشیدی در سال ۱۳۷۸؛ دریافت لوح ویژه‌ی شورای کتاب کودک برای افسانه‌ی شیر سپیدیال در سال ۱۳۷۷؛ دریافت لوح ویژه‌ی شورای کتاب کودک برای دوچرخه‌ی سبز در سال ۱۳۸۰؛ دریافت لوح تندیس آندرسن از شورای کتاب کودک در سال ۱۳۸۳؛ نامزد جایزه‌ی کرمایا در آمریکا برای کتاب دختر سیاره‌ی سبز؛ کتاب دختری متولд می‌شود اثر برگزیده کتابخانه‌ی مونیخ در سال ۲۰۰۳ میلادی و غیره می‌توان اشاره کرد.

۷. معرفی اجمالی ده داستان برگزیده

جامعه‌ی آماری این پژوهش دربرگیرنده‌ی ده داستان برگزیده از آثار یوسفی با نام‌های آواز (۱۳۸۳)، چه اسم قشنگی، ستاره (۱۳۷۳)، سبد مادربزرگ (۱۳۸۳)، سبز، آبی، زرد (۱۳۸۲)، ستاره‌ی کوچولوی من (۱۳۸۱)، شالیزار سبز (۱۳۷۲)، قالیچه‌ی بته‌گلی (۱۳۷۳)، قصه‌ی گل بو و گل رو (۱۳۷۳)، من و ماه و ستاره (۱۳۸۴)، ننه‌انسی ستاره بود (۱۳۸۰) است.

آواز، روایت پیرمرد نابینایی است که به مردم شهر توصیه می‌کند تا تصور کنند مانند او کور هستند تا آواز پرندگان را بهتر بشنوند. چه اسم قشنگی، ستاره روایتی تخیلی از زندگی روزمره‌ی پیرزنی تنها به نام ننه‌نرگس است که در روستا زندگی می‌کند. سبد مادربزرگ، درباره‌ی سبدی است که مادربزرگ با دیدن آن، به یاد خاطرات دوران کودکی خود می‌افتد. این سبد همان‌طور که در کودکی گهواره‌ی مادربزرگ بود، حالا تبدیل به گهواره‌ی بچه‌گربه‌ها شده است. سبز، آبی، زرد، روایت مادربزرگی است که هر کدام از

نوهایش را با رنگ‌ها صدا می‌زند. ستاره‌ی کوچولوی من، داستان پسر چوپانی است که با ستاره سخن می‌گوید. **شالیزار سبز**، داستان دخترکی روستایی را روایت می‌کند که با خانواده‌اش در شالیزار مشغول به کار هستند؛ مسئولیت‌پذیری این دختر، موضوع محوری داستان است. **قالیچه‌ی بته‌گلی** نیز در فضایی روستایی روایت می‌شود. ننه‌جیران، پیرزنی زحمتکش است که تمام سعیش را به کار می‌بنند تا دخترش معلم شود. تشویق به تحصیل موضوع اصلی این داستان است. قصه‌ی گل رو و گل بو، قصه‌ی دختران همبازی است که در گلستان گل می‌چینند و می‌خواهند دستشان بوی گل بگیرد. من و ماه و ستاره، روایتی تخیلی از همراهی من، ماه و ستاره برای رسیدن به خورشید است. ننه‌انسی ستاره بود، داستانی تخیلی است که در آن پیرزن داستان با بی‌مهری فرزندانش روبه‌رو شده و با ستاره‌ی کوچکی که به شکل دختری ظاهر شده، به آسمان می‌رود و تبدیل به ستاره‌ای درخشان می‌شود.

۳. ۸ تقویت بعد اجتماعی و عاطفی کودکان با پردازش شخصیت‌های زن

مطالعه‌ی داستان‌های بررسی شده نشان می‌دهد که حضور چشمگیر شخصیت‌های زن در سینم مختلف با هدف تقویت بعد عاطفی و اجتماعی مخاطبان گروه‌های سنی «ب» و «ج» شکل گرفته است. در بسیاری از داستان‌های برگزیده، شخصیت‌پردازی به‌گونه‌ای است که مخاطب ضمن هم‌ذات‌پنداری با شخصیت‌های داستان، آن‌ها را تأیید یا نفی می‌کند: در داستان‌های ننه‌انسی ستاره بود، سید مادربرگ و چه اسم قشنگی، ستاره، زنان با هدف بازنمایی عواطفی از قبیل مهربانی، نوع دوستی، احترام به پدر و مادر و... نقش‌آفرینی می‌کنند: «اگر اختر دختر ننه‌انسی می‌آمد، او را به باغ و شکوفه‌ها می‌برد. اگر اکبر پسر ننه‌انسی می‌آمد، او را به دشت آلاله‌ها می‌برد» (یوسفی، ۱۳۸۰: ۳).

در داستان‌های قالیچه‌ی بته‌گلی، شالیزار سبز و قصه‌ی گل بو و گل رو، توجه نویسنده بر حضور فعال زنان در جامعه، نفی خانه‌نشیتی بی‌ثمر، فعالیت دوشادوش مردان و... بوده است.

۴. بحث و تحلیل داده‌ها

۴. ۱. گزینش شخصیت‌ها بر مبنای مؤلفه‌ی جنسیت

مطالعه‌ی داستان‌های بررسی‌شده نشان می‌دهد که یوسفی برای پیشبرد روایت‌های کودکانه‌ی خود از شخصیت‌های داستانی متعددی، اعم از زنان و مردان در رده‌های مختلف سنی بهره گرفته است. زنان در گروه‌های مختلف سنی در بیشتر داستان‌های یوسفی، شرکت‌کنندگان اصلی هستند. اگر به بافت متنی داستان‌های من، ماه و ستاره، قالیچه‌ی بته‌گلی، شالیزار سبز، قصه‌ی گلبو و گلرو و... نگاهی بیندازیم، مشخص می‌شود که زنان به عنوان شرکت‌کنندگان اصلی در چهار گروه سنی تفکیک‌پذیر هستند:

۱. کودکان: شیرین، ستاره، من، سبز، زرد، آبی و...؛

۲. نوجوانان: بته‌گلی، صنوبر، گلبو، گلرو و...؛

۳. بزرگ‌سال: گلبانو، مادر، اختر و...؛

۴. سالخورده: مادربزرگ، ننه‌جیران، ننه‌انسی، ننه‌رعنا و....

هویت ایرانی، سنت‌گرایی، شرایط اقلیمی و مکان وقوع داستان‌ها مهم‌ترین مؤلفه‌های تأثیرگذار در انتخاب اسامی شخصیت‌های روایت‌های یوسفی هستند. صنوبر، گلبانو، شیرین، مراد، بته‌گلی و... نمونه‌ی بارز این اسامی هستند؛ البته در زمینه‌ی نام‌دهی شخصیت‌های داستان در آثار یوسفی نیز می‌توان دسته‌بندی مشخصی در نظر گرفت:

۱. عنوان‌های خاص: شیرین، نرگس، ستاره، صنوبر و...؛

۲. عنوان‌های جنسیتی: دختران، پسران و...؛

۳. عنوان‌های نسبتی: مادر و مادربزرگ و...؛

۴. عنوان‌های اجتماعی: معلم، باغبان و... .

۴. ۲. زنان؛ شرکت‌کنندگان مرکزی گفتمان در داستان‌های محمد رضا یوسفی

با مطالعه‌ی بافت متنی داستان‌های مدنظر، مشخص شد که شرکت‌کنندگان اصلی این داستان‌ها در چهار گروه مختلف قرار می‌گیرند و انسان‌ها و عناصر طبیعی بیشترین میزان

مشارکت را دارند. در میان انسان‌ها نیز حضور طبقات مختلف زنان در مقایسه با مردان از بسامد بیشتری دارد؛ علاوه‌بر این، نویسنده برخی از پدیده‌های خلقت را با جنسیت زنانه (خورشیدخانم) معرفی کرده است. این چهار گروه عبارت‌اند از:

۱. انسان‌ها: شامل زنان، مردان و کودکان در رده‌های سنی مختلف؛
۲. حیوانات: شامل پرندگان و حیوانات اهلی و ملازم انسان‌ها؛
۳. اشیا: شامل اسباب‌بازی‌ها، قالیچه و...؛
۴. عناصر طبیعی: شامل ماه، ستاره، آسمان، کوه و... .

جدول ۱. حضور انواع شرکت‌کنندگان در بافت منی داستان‌های برگزیده

ردیف	داستان	شرکت‌کنندگان	جنسیت	گروه سنی
۱	من و ماه و ستاره	من/ ماه/ ستاره	زن/ عنصر طبیعی	کودک
۲	آواز	باپاکوری/ دختر/ پرندۀ	مرد/ زن/ حیوان	بزرگ‌سال/ کودک
۳	سیز، زرد، آبی	مادربزرگ/ شیرین	زن/ زن	بزرگ‌سال/ کودک
۴	شالیزار سیز	صنوبر/ گل‌بانو	زن/ زن	نوجوان/ بزرگ‌سال
۵	قالیچه‌ی بُنه‌گلی	بته‌گلی/ ننه‌جیران قالیچه/ عروسک‌ها	زن/ زن اشیاء/ اشیاء	نوجوان/ بزرگ‌سال
۶	ستاره‌ی کوچولوی من	مراد، برفی، ستاره	پسر/ حیوان عنصر طبیعی	نوجوان
۷	قصّه‌ی گل بو و گل رو	گل بو، گل رو، ننه‌رعنای گلستان و گل‌ها	دختر/ پرزن عنصر طبیعی	نوجوان، پیر
۸	سید و مادربزرگ	دخترک، مادربزرگ گریه، سید	دختر/ پرزن حیوان/ اشیاء	نوجوان، پیر
۹	ننه‌انسی ستاره بود	ستاره، ننه‌انسی	دختر/ پرزن	نوجوان، پیر
۱۰	چه اسم قشنگی، ستاره	ننه‌نرگس/ ستاره	پرزن/ عنصر طبیعی	پیر

۴. فراوانی حضور زنان در فرایندهای زبانی داستان‌های بررسی شده

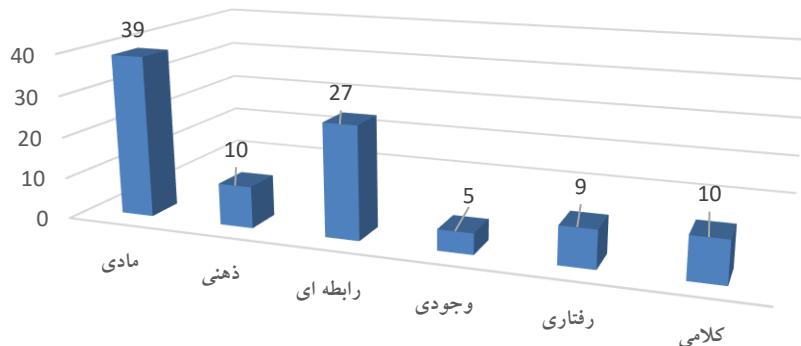
زنان به عنوان شرکت‌کنندگان اصلی داستان‌های مطالعه شده، به اقتضای درون‌مایه‌ی داستان و هدفی که نویسنده از بازنمایی این شرکت‌کنندگان دارد، در فرایندهای مختلفی

نقش آفرینی می‌کنند. از میان فرایندهای زبانی، بهترین فرایند مادی با فراوانی ۱۰۷ نمونه، فرایند رابطه‌ای با فراوانی ۷۶ نمونه، فرایندهای ذهنی و گفتاری هر کدام با فراوانی ۲۹ نمونه، فرایند رفتاری با فراوانی ۲۵ نمونه و فرایند وجودی با فراوانی ۱۴ نمونه به کار رفته‌اند. مبنای فرایند رفتاری با فراوانی ۲۵ نمونه و فرایند وجودی با فراوانی ۱۴ نمونه به کار رفته‌اند. مبنای تحلیل، جمله‌هایی هستند که از دیدگاه این پژوهش بار معنایی ایدئولوژیک دارند.

جدول ۲. فراوانی فرایندهای زبانی بر مبنای حضور زنان در داستان‌های برگزیده

ردیف	نام داستان	جمله	مادی	ذهنی	رابطه‌ای	وجودی	رفتاری	کلامی
۱	آواز	۱۰	-	-	-	۴	۳	۳
۲	چه اسم قشنگی، ستاره!	۴۵	۲۵	۴	۱۱	-	۵	-
۳	سبد مادربزرگ	۳۸	۱۲	۶	۱۴	۳	-	۳
۴	سبز آبی زرد	۲۳	۶	۷	۶	-	-	۴
۵	ستاره‌ی کوچولوی من	۷	۴	-	۳	-	-	-
۶	شالیزار سبز	۲۷	۱۴	-	۳	-	۸	۲
۷	قالیچه‌ی بته‌گلی	۳۰	۱۲	۴	۸	-	-	۶
۸	قصه‌ی گل رو و گل بو	۴۸	۱۸	۵	۱۳	۳	۶	۳
۹	من و ماه و ستاره	۱۵	۸	-	۳	-	-	۵
۱۰	ننهاتسی ستاره بود	۳۶	۸	۳	۱۵	۴	۳	۳
۱۱	جمع	۲۷۹	۱۰۷	۲۹	۷۶	۱۴	۲۵	۲۹

نمودار درصد فراوانی مشارکت زنان در انواع فرایندهای زبانی در
مجموع داستان‌های برگزیده

۴. فرایندهای مادی؛ فرایندهای غالب در ارتباط با شرکت‌کنندگان زن

در هریک از داستان‌ها به اقتضای درون‌مایه‌ی اثر، نوع شخصیت‌ها، جنسیت و گروه سنی آن‌ها، یکی از انواع فرایندهای زبانی، فراوانی بیشتری دارد. برای مثال در داستان من و ماه و ستاره، با توجه به اینکه جریان روایت و بافت متنی داستان بر مبنای گفت‌و‌گوی میان سه شرکت‌کننده‌ی اصلی، یعنی «من»، «ماه» و «ستاره» شکل گرفته است، فرایندهای کلامی/ گفتاری از زمان‌های مختلف مصدر فعلی «گفتن» بسامد بیشتری دارد. در داستان آواز که شرکت‌کنندگان اصلی آن، «باباکوری» و «پرندگان» هستند و نوع بیان توصیفی است؛ فرایندهای رابطه‌ای از نوع اسنادی بسامد بیشتری دارد. حضور زنان به عنوان شرکت‌کنندگان اصلی گفتمان، بیشترین بسامد را به ترتیب در فرایندهای مادی، کلامی و رفتاری دارند؛ در نمونه‌ی زیر فراوانی فرایندهای مادی را در کنش‌های ننه‌نرگس می‌توان دید: «عصر که می‌شد ننه‌نرگس به پستو می‌رفت. جارو و خاک‌انداز را از گوشه‌ی پستو برمی‌داشت. آب‌پاش را از آب حوض پر می‌کرد. روی مهتابی آب می‌پاشید و آرام‌آرام جارو می‌کرد. گردوخاک مهتابی را با خاک‌انداز جمع می‌کرد و دور می‌ریخت. بعد به پستو می‌رفت. جارو و خاک‌انداز را گوشه‌ی پستو می‌گذاشت. گلیم کوچکش را برمی‌داشت و روی مهتابی پهن می‌کرد. سماورش را روشن می‌کرد» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۲).

نکته‌ی درخور تأمل این است که در ساختار متنی روایت‌های بررسی شده، فرایندهای ذهنی به صورت محدود به کار رفته است و این امر نشان‌دهنده‌ی بروونگرابودن زنان داستان است. برخلاف زنان، مردان در فرایندهای ذهنی مختلفی حضور دارند و در فرایندهای مادی نقش آفرینی نمی‌کنند. چند نمونه از فرایندهای ذهنی در ادامه آورده می‌شود:

- «یالا من دست‌های گل بو را می‌خواهم، یالا من عطر دست‌های گل بو را می‌خواهم» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۴).

- «اگر اختر و اکبر توی خانه بودند، ننهانسی آن‌ها را از رنگ پیراهنشان که مثل دو تا نقطه‌ی قرمز و آبی بود، می‌شناخت؛ اما هیچ‌کسی توی خانه نبود» (یوسفی، ۱۳۸۰: ۱۸).

جدول ۳. فرایندهای غالب در بافت متنی ده داستان برگزیده

ردیف	شرکت‌کننده	فرایندهای غالب	نمونه مصادر فعلی
۱	زنان	مادی / رفتاری / کلامی	گفتن / رفتن - ساختن / خنده‌یدن
	مردان	رابطه‌ای / رفتاری / ذهنی	بودن / گریه کردن / فکر کردن
	کودکان	مادی / رفتاری	بازی کردن / خنده‌یدن
۲	حیوانات	رابطه‌ای	بودن / شدن
۳	عناصر طبیعی	کلامی	گفتن / حرف زدن
۴	اشیاء	کلامی	گفتن / حرف زدن

۴. نام‌دهی داستان‌ها؛ گزینش عنوان داستان‌ها در ارتباط با شخصیت‌های اصلی عنوان داستان‌های یوسفی بیشتر در ارتباط با شرکت‌کنندگان اصلی داستان‌ها انتخاب شده‌اند. در داستان من، ماه و ستاره، «من» دختر بچه‌ی خردسالی است که همراه با ماه و ستاره برای رسیدن به خورشید‌خانم تلاش می‌کند. همچنین در داستان قالیچه‌ی بته‌گلی، «بته‌گلی» نام دختر داستان و از شرکت‌کنندگان مرکزی آن است. در داستان سبز، زرد، آبی، جنسیت بچه‌ها در بیان مادربرگ مشخص می‌شود. عنوان داستان ستاره‌ی کوچولوی من نیز ارتباطی مستقیم با ستاره کوچولو، خواهر مراد و ستاره‌ی کوچک آسمان دارد. در

سایر داستان‌ها نیز مانند ننه/نسی ستاره بود و سبد مادربزرگ عنوان‌های آثار به شخصیت‌های اصلی اشاره دارند. به نظر می‌رسد اسامی شخصیت‌های زن، از تعلق نویسنده به فرهنگ و ادبیات کهن ایران حکایت دارد. از جلوه‌های دیدگاه مثبت یوسفی به طبقات مختلف اجتماعی زنان، انتخاب اسامی زیبا و فاخر برای این کنشگران است. این اسامی بیشتر متشكل از گل، درختان و عناصر طبیعی هستند و طراوت، پاکی و زیبایی را تداعی می‌کنند؛ نام‌هایی از قبیل جیران، گل‌بانو، صنوبر، گل‌رو، گل‌بو و غیره.

- «ننه‌جیران پنج دختر داشت؛ رعناء و اقدس و گلزار و زیور و بتنه‌گلی. از پنج دخترش، چهار تا به خانه شوهر رفته بودند و تنها بتنه‌گلی پیش خودش بود» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۲).
- «صنوبر و مادرش گل‌بانو، از خانه بیرون آمدند و به طرف شالیزارها راه افتادند. صنوبر به آسمان نگاه کرد و گفت: «چه رنگین کمان قشنگی» (همان).

۴. تصویرها، رنگ‌ها و جلد داستان‌ها

علاوه‌بر کاربرد افعال کشی، سایر عناصر داستان نیز در جهت تقویت حضور چشمگیر زنان در داستان‌های مطالعه‌شده به کار رفته است. تصویر روی جلد کتاب من و ماه و ستاره، دخترکی با پیراهنی سبزرنگ را نشان می‌دهد؛ پوشاندن پیراهن سبز بر تن دخترک و یادکردن از آن به عنوان قشنگ‌ترین رنگ، نمادی از رویش و سرزندگی است.

- «من پیراهنی از برگ‌های سبز به تن کردم؛
ماه پرسید: قشنگ‌تر از رنگ سبز رنگی هست؟

ستاره بر روی شانه و سینه و دست من می‌غلتید و رنگ سبز را بموی کرد» (یوسفی، ۱۳۸۴: ۷). نویسنده اندیشه‌ی خود را که حاکی از احترام به زنان است، با بیانی ساده از زیان شخصیت‌ها بیان می‌کند؛ تقدیم گل به خورشیدخانم، نمادی از دیدگاه ارج‌مدارانه‌ی نویسنده به زن و جایگاه اوست:

- «ستاره گفت: برای خورشیدخانم یک دسته گل پنبه بچینیم؛
ماه گفت: گل پنبه با یک آه آب می‌شود؛
من گفتم: دست خالی که نمی‌شود به دیدن خورشید رفت؛
ما گل‌های پنبه را جمع کردیم» (همان).

۴. بازنمایی شخصیت‌های زنان از طریق کنش و اعمال آن‌ها

انجام‌دهنده‌ی فرایند مادی را کنشگر یا عامل می‌نامند. هر فرایند مادی یک یا چند عامل دارد. شرکت‌کننده‌ی دوم را در عمل فیزیکی که عامل بر او واقع شده است، هدف می‌نامند. عامل می‌تواند انسان، جان‌دار یا بی‌جان باشد؛ چنین شرایطی درباره‌ی هدف نیز صدق می‌کند. در این فرایند، شرکت‌کننده‌ی دیگری به نام گیرنده وجود دارد که در رابطه با هدف است. فرایند مادی به دو نوع اجرایی و ایجادی تقسیم می‌شود. دو شرکت‌کننده‌ی فرعی در این فرایند عبارت‌اند از دامنه یا برد و بهره‌ور. گیرنده و بهره‌ور به هم شبیه‌اند و هردو ارائه‌گر یک شرکت‌کننده هستند و از عملکرد فرایندی سود می‌برند. اگر خدماتی برای کسی انجام شود، بهره‌ور در بند حضور دارد (رک. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۷).

شخصیت‌های زنان در ساختار فرایندهای مادی اغلب کنشگر هستند و در نمونه‌های محدودی در قالب نقش‌های هدف و بهره‌ور ظاهر شده‌اند. زنان داستان‌های یوسفی زنانی فعال و پویا هستند. ننه‌جیران، گل‌بانو و صنوبر زنانی هستند که دوشادوش مردان و هم‌ردیف آنان در پی امرار معاش خانواده‌ی خود به کار قالی‌بافی و کشاورزی مشغولند. گل‌بانو با اینکه باردار است، در شالیزار همراه با همسرش، مشهدی قربان به فعالیت مشغول است. بته‌گلی دانش‌آموزی است که علاوه‌بر درس‌خواندن، در کارهای خانه نیز به مادرش کمک می‌کند. ننه‌جیران، زنی بیوه است که حاضر نیست زیر بار منت برود و با اینکه چشمانش مشکل دارد، از طریق قالی‌بافی امرار معاش می‌کند.

- «بته‌گلی هم درس‌هایش را تند و فرز می‌خواند. احاق را روشن می‌کرد، چایی دم می‌کرد و سبزی ورمی‌چید. والله اگر بته‌گلی نبود، قالی ننه‌جیران هم به دار نبود و کار روی کار می‌ماند... هر شب چای تازه‌دم را خنک می‌کرد و به چشم ننه‌جیران می‌چکاند تا سوزش چشمش آرام شود. غصه‌ی بته‌گلی چشمان ننه‌جیران بود» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۳).

- «گل‌بانو زحمت زیادی کشیده بود تا توهم‌ها را برای کاشتن آماده کند. آن‌ها را در کيسه‌ای ریخته بود و میان رودخانه گذاشته بود تا نرم شده بودند. صنوبر و گل‌بانو به شالیزار رسیدند. پاچه‌ی شلوارشان را بالا زدند. تا زیر زانو، گل و آب بود. گل‌بانو به سختی قدم بر می‌داشت، آخر بچه‌ای در شکم داشت. صنوبر گفت: مادر برو کنار زمین بنشین. همه‌ی کارها با من» (یوسفی، ۱۳۷۲: ۷).

در بخش فرایندهای مادی، فعل «رفتن» در زمان مضارع اخباری در ساختار متنی روایات بسامد بسیاری دارد. یکی از نشانه‌های غلبه‌ی نقش ترغیبی زبان در یک اثر، بسامد شایان توجه افعال مادی و کنشی است (رك. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۶-۳۰). در داستان من و ماه و ستاره، فعل «برویم» کنش دو شرکت‌کننده‌ی اصلی من (دخترک داستان) و ماه است. موضوع محوری این داستان رسیدن به خورشید خانم به عنوان منبع روشنایی است:

- «برویم ماهی‌های دریا را بیدار کنیم؛

برویم دل تاریکی را به هم بزنیم؛

برویم برای کفش‌دوزک قصه بگوییم؛

من به ماهی‌ها و سبزه‌ها قسم خوردم که باید رفت و رفت و رفت؛

هر سه راه افادیم» (یوسفی، ۱۳۸۴: ۱۰).

در بیشتر نمونه‌هایی که فرایندهای مادی وجود دارد، مردان و پسران، هدف و بهره‌ور کنش‌های زنان هستند. در داستان شالیزار سبز، صنوبر و مادرش علاوه‌بر کارکردن در شالیزار، در مدرسه و خانه نیز فعالیت می‌کنند. فعالیت‌های اجتماعی دختران و زنان در متن داستان‌های تحلیل شده، می‌تواند بیانگر ویژگی برون‌گرایی و تمایل به ابراز استعدادها و قابلیت‌های ذاتی باشد. مزرعه، بوستان گل، شالیزار و... نمونه‌هایی از محیط‌های اجتماعی مطرح در این داستان‌ها است که زنان و دختران در آن نقش آفرینی می‌کنند:

- «دو نفری کیسه‌ی جو را به سختی از پشت قاطر پایین آوردند. شالیزار مثل آینه می‌درخشد. گل‌بانو نفسی تازه کرد و گفت: در کیسه را بازکن» (یوسفی، ۱۳۷۲: ۶).

- «صنوبر بدوبلو از مدرسه برگشت، باید برای امیر و مشهدی قربان ناهار می‌برد. گل‌بانو قابل‌مهی کته را در بقجه‌ای پیچیده بود و کاسه‌ی باقلاقاتق را در بقجه‌ای دیگر. صنوبر بقجه را باز کرد. آن‌ها به سرعت ناهارشان را خوردند» (همان، ۷).

۴. بازنمایی شخصیت‌های زنان از طریق گفتار

رویداد کلامی شامل فعل‌هایی است که به گفتن اشاره دارند. فرایندهای کلامی بین فرایندهای ذهنی و رابطه‌ای قرار دارند و با افعالی همانند صحبت‌کردن، گزارش‌دادن،

پرسیدن، دستوردادن و غیره بیان می‌شود. کنده‌ی کار در فعل‌های کلامی گوینده است؛ اما متنم‌های مختلفی در این فعل کاربرد دارد که می‌تواند شامل «کلام»، «گیرنده» و «مقصد» باشد (رک. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۷).

در داستان *قالیچه‌ی بته‌گلی*، ننه‌جیران به عنوان زنی سنتی و قالی‌باف، کارهای سخت برای دختران و خانه‌نشین‌شدن آن‌ها را نمی‌پذیرد و مدام دخترش را به درس خواندن تشویق می‌کند:

- «تا بته‌گلی می‌خواست روی دار قالی بنشیند، ننه‌جیران او را دنبال کاری می‌فرستاد. حقیقتش این بود که دلش نمی‌خواست بتله‌گلی قالی‌باف شود. با آه و افسوس به او می‌گفت: ننه‌جان مگر من از قالی‌بافی چه خیری دیدم که تو ببینی. به چشممان من نگاه کن. همه‌ی سومای چشم من شده گل و ترنج قالی. فربانت تو باید معلم بشوی. اصلاً نباید دست به قلاب و دفه بزنی. به خدا اگر پای دار قالی ببینمت، با همین قلاب کبودت می‌کنم» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۴).

استقلال زنان و وابسته‌بودن از نظر اقتصادی به مردان را در داستان‌های یوسفی از طریق صحبت‌های ننه‌جیران به خوبی می‌توان دریافت. ننه‌جیران با امید به معلم‌شدن دخترش، پشت دار قالی می‌نشیند و مدام او را تشویق به درس خواندن می‌کند؛ او همیشه این حسرت را دارد که چرا چهار دختر دیگر ش معلم نشدنند:

- «دخترهای ننه‌جیران هر چقدر به او التماس می‌کردند که دست از قالی‌بافی بردارد و پیش آن‌ها برود، ننه‌جیران گوش نمی‌داد و می‌گفت: تو این روزگار پای سفره‌ی پسر نمی‌شود نشست، من ببایم سر سفره‌ی داماد بشینم؟ حرمت آدم از بین می‌رود. تا زنده‌ام نمی‌خواهم منت غریبه سر خودم و بتله‌گلی باشد. من عمری قالی‌بافی کرده‌ام و چهارتا دختر به خانه‌ی شوهر فرستاده‌ام. باز هم قالی می‌بافم تا بتله‌گلی درسش را بخواند و معلم بشود» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۲).

- «ننه‌جیران با دل پر حسرت به بتله‌گلی می‌گفت: «ننه جان آن چهارتا خواهرت که نشد و نتوانستند معلم بشوند؛ ولی تو باید معلم بشوی، شب و روز سرت تو کتاب و دفترت باشد. خوب ننه‌جان! وقتی تو معلم بشوی، خستگی از تن ننه‌جیران بیرون می‌رود» (همان، ۴).

در داستان *من و ماه و ستاره*، «من» به عنوان شخصیت اصلی داستان، دختر بچه‌ای است که همراه با ماه و ستاره، تصمیم دارد به دیدار خورشیدخانم برود. دخترک که پیراهنی سبز به تن دارد و تصویرش روی جلد کتاب حک شده، مدام در حال سخن‌گفتن با «ماه»

و «ستاره» است و قصد رسیدن به خورشید را دارد. هرگاه در ساختار روایت‌های یوسفی، تخیل کودکانه غالب می‌شود، بسامد فرایندهای کلامی/ گفتاری افزونی می‌یابد:

- «ستاره گفت: برای خورشیدخانوم یک دسته‌گل پنبه بچینیم؛

ماه گفت: گل پنبه با یک آه آب می‌شود؛

من گفتم: دست خالی که نمی‌شود به دیدن خورشید رفت؛

ما گل‌های پنبه را جمع کردیم» (یوسفی، ۱۳۸۴: ۴).

۴. بازنمایی شخصیت‌ها از طریق ویژگی‌ها و صفات

فرایندهای رابطه‌ای در نمونه‌هایی دیده می‌شود که اتفاقی فیزیکی یا ذهنی نمی‌افتد، بلکه بین دو مفهوم ارتباطی برقرار می‌شود. فرایند رابطه‌ای یک ویژگی را به دارنده (حامل) آن ویژگی مرتبط می‌کند. این فرایند به توصیف یا شناسایی مربوط می‌شود که شامل دو نوع هویتی و استنادی است. شرکت‌کنندگان در نوع هویتی، شناخته و شناسا و در نوع استنادی، حامل و شاخص هستند و شاخص درواقع همان صفت است. رابطه‌ی بین دو پدیده با یکدیگر در قالب فرایند رابطه‌ای با استفاده از افعال ربطی و معمولاً با فعل «بودن» بیان می‌شود. فرایندهای رابطه‌ای با افعال ربطی همانند بودن، شدن، بهنظررسیدن، تبدیل شدن و غیره بیان می‌شوند (رک. هلیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۷).

- «نه‌جیران را همه می‌شناختند؛

قالی‌های نه‌جیران را هم همه می‌شناختند؛

نه‌جیران بهترین قالی‌باف بود؛

و همه‌ی عمرش را روی دار قالی گذرانده بود» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۲).

- «گل رو نوه‌ی یکی‌یکدانه‌ی ننه‌رعنا بود، ننه‌رعنا او را به اندازه‌ی چشم‌هایش دوست داشت» (یوسفی،

. ۱۳۷۳: ۴).

- «خانه‌ی من، گهواره‌ی من، همین سبد بوده. این سبد بُوی بچگی‌های مرا می‌دهد. سبد بُوی دست مادرم

را می‌دهد. این سبد یادگار پدر و مادرم است» (یوسفی، ۱۳۸۰: ۱۵).

- «امادریزگ لبخند زد و گفت: هنوز هم سبد جای بچه گربه‌هاست! بگذارید راحت و آسوده باشند. نگاه کنید که مادرشان، آن بالا، چقدر نگران است!... جای بچه گربه‌ها، خوب بود، خیلی خوب...! خیلی...!» (یوسفی، ۱۳۸۰: ۱۶).

ویژگی‌های ظاهری زنان و نوع پوشش آنان در ساختار متنی داستان‌های تحلیل شده، به عنوان یکی از دغدغه‌های اصلی طبقات مختلف زنان مطرح نشده است؛ حتی در داستان قصه‌ی گل بو و گل رو، شخصیت «گل رو» که به ویژگی‌های ظاهری خود، نوع لباس پوشیدن، جلب توجه دیگران و برانگیختن تحسین و حسادت آن‌ها اهمیت می‌دهد، درنهایت متوجه می‌شود که لباس‌ها و زیورآلات ظاهری مانع از تمرکز او بر کار و فعالیت می‌شوند.

- «گل رو یک گردنبند زیبا با مهره‌های آبی و قرمز و سفید که به گردن هیچ دختری توی آن ده، چنین گردن‌بندی نبود؛ یک پیراهن گل‌گلی و یک شلیته که پایینش زردوزی شده بود، تازه یک جلیقه‌ی محمول با ملیله‌های نقره‌ای هم داشت. گل بو گفت: آخر گل رو جان، با این پیراهن گل‌گلی و این شلیته‌ی زردوزی که نمی‌شود به انبار رفت. انبار نم دارد. خاک و خل دارد. گل رو گفت: راست می‌گویی الان می‌روم و رختم را عوض می‌کنم و یک پیراهن ساده مثل پیراهن گل بو تنیش کرد. گفت: به عروسی نمی‌روم که پیراهن گل‌گلی و شلیته‌دوزی، به تن باشد و گردنبند رنگ‌به‌رنگ، به گردنم» (یوسفی، ۱۳۷۳: ۱۴).

۴. برون‌گرایی و واقع‌گرایی؛ ویژگی اصلی زنان در روایات یوسفی

فرایندهای ذهنی برخلاف رویداد فیزیکی به اتفاقی در جهان خارج اشاره نمی‌کند، بلکه به فرایندی در جهان داخل ذهن اشاره می‌کند. فرایندهای ذهنی ادراک، شناخت و واکنش‌های ذهنی را شامل می‌شوند و در قالب افعالی همانند درک‌کردن، فکر کردن، تصمیم‌گرفتن، دوست‌داشتن، فکر کردن، تصور کردن، خواستن و نظایر آن بیان می‌شوند. برای شرکت‌کنندگان در فرایند ذهنی، از اصطلاح‌های حس‌کننده و پدیده استفاده می‌شود؛ زیرا در واقع فرد فرایند ذهنی را انجام نمی‌دهد؛ بلکه در معرض آن قرار می‌گیرد. فرایندهای ذهنی به تجربه‌ی ما از جهان خودآگاهی خودمان مربوط است، درحالی که فرایندهای مادی به تجربه‌ی ما از دنیای بیرون ربط دارند. یکی از نکات درخور تأمل و ساختارشکن در روایات یوسفی حضور محدود زنان و مشارکت کم‌سامد آن‌ها در ساختار

فرایندهای ذهنی است. زنان داستان‌های یوسفی برخلاف بسیاری از داستان‌ها، نه تنها غرق در تفکر، تخیل، اندوه و حسرت نیستند؛ بلکه مدام خود را در جهان واقع می‌بینند، شرایط واقعی زندگی خود را پذیرفته‌اند و از طریق تلاش و ممارست در پی تغییر آن هستند. دانستن، شناختن و درک کردن پربسامدترین افعال ذهنی هستند که این زنان در ساختار آن‌ها مشارکت دارند. در میان مصادرهای فعلی، «شناختن» و «دانستن» بیشترین میزان کاربرد را در میان فرایندهای ذهنی دارد.

- «مادربزرگ همه‌ی رنگ‌ها را می‌شناسد. مادربزرگ می‌گوید: وقتی چشمانم همه‌جا را می‌دید، آسمان پر از رنگین‌کمان بود. مادر بزرگ مانند سایه‌ها راه می‌رود و معنی خورشید را می‌داند» (یوسفی، ۱۳۸۲: ۲).

- «مادربزرگ بوی گل‌ها را از موهای شیرین احساس کرد و گفت: من پنجره را نمی‌بینم، او مرا می‌بیند و می‌گوید به من نزدیک نشو» (همان، ۹).

حضور کم‌بسامد زنان در فرایندهای ذهنی، یکی دیگر از نمودهای بازنمایی فعال آن‌ها و حضور تأثیرگذار این افراد در جامعه است. این شخصیت‌ها به جای نشستن در خانه و غرق شدن در تخیل به امید روزهای بهتر، با حضور در اجتماع، برای ساختن آینده‌ای بهتر و موفق‌تر برای خود و فرزندانشان تلاش می‌کنند. چنان‌که اشاره شد ننه‌جیران و دخترش، گل‌بانو از نمونه‌های این زنان هستند.

۱۱. فرایندهای رفتاری؛ ابزار نویسنده برای بیان احساسات زنانه

فرایندهای رفتاری بین فرایندهای مادی و ذهنی قرار دارند. این گروه از فرایندها، به رفتارهای جسمانی و روان‌شناختی انسان مربوط می‌شوند؛ افعالی مانند نگاه‌کردن، گریه‌کردن، لبخندزدن، نفس‌کشیدن، آوازخواندن و غیره در بندهای فرایند رفتاری به کار می‌روند. در فرایند رفتاری نیز، سه شرکت‌کننده‌ی فرعی دریافت‌کننده، دامنه یا برد و بهره‌ور ایفای نقش می‌کنند. دخترچه‌ها شرکت‌کنندگان اصلی در ساختار فرایندهای رفتاری هستند. ترسیدن، خنديیدن و گریه‌کردن بیشترین افعالی هستند که به این کودکان نسبت داده شده است. گریه‌کردن پربسامدترین مصدر فعلی در فرایندهای رفتاری است؛

امری که نشان از غصه‌داربودن زنان و دختران دارد. این غم و اندوه حاصل تنها‌ی است، دوری از فرزندان، بی‌توجهی اطرافیان و به‌طور کلی برآورده‌نشدن نیازهای عاطفی است.

- «شیرین که ترسیده بود، همان‌طور گریه می‌کرد. مادربزرگ به او گفت: چشم ده تا کار می‌کند که یکی از آن‌ها گریه کردن است. چرا به چشم نمی‌گویی مثل ستاره‌ها بدرخشد؟» (یوسفی، ۱۳۷۲: ۱۲).

- «صنوبر کاسه‌ای آب به مادرش داد. دل گل‌بانو حال آمد و به ننه‌خاتون گفت: «بد به دلت راه نده ننه‌خاتون. من تا صنوبر را دارم، غصه ندارم، نه صنوبر؟

صنوبر، لبخند زد. صورت رنگ‌پریده و بی‌رمق گل‌بانو خندان شد» (همان)

- «صنوبر زود برخاست، تا چشمش به مادرش افتاد، گریه‌اش گرفت، بعد خندید. وقتی صنوبر دسته‌ی برنج را روی سینه‌ی او گذاشت، چشم‌هایش از خوشحالی برق زد» (همان: ۷).

- «گل‌بانو صبح زود با صنوبر از خانه بیرون آمد. صنوبر از چشم‌های پرغضب گل‌بانو ترسید و جرئت نکرد به او بگوید: بنشین خانه، با حال و روزی که تو داری نمی‌توانی نشاکاری کنی» (همان: ۵).

۵. نتیجه‌گیری

نقش ترغیبی به عنوان یکی از نقش‌های زبان در بافت متنی هریک از انواع ادبی به شیوه‌ی متفاوتی تبلور یافته است. مطالعه‌ی این نقش در داستان‌های کودکان می‌تواند به شناخت ابزارهای تعلیمی نویسنده‌گان این نوع ادبی با درنظرداشتن گروه سنی مخاطبان کمک کند. تلفیق فرانقش اندیشگانی و نقش ترغیبی می‌تواند سبک شخصی هر نویسنده را در بازنمایی شخصیت‌های داستانی مشخص کند. در بیشتر داستان‌های بررسی شده، زنان شخصیت اصلی روایت هستند و از طریق کنش، گفتار و ویژگی‌های خاص معرفی می‌شوند. حضور دختربچه‌ها، دانش‌آموزانِ دختر، مادران و مادربزرگ‌ها در این داستان‌ها همواره کارکرد ایدئولوژیک و تعلیمی داشته و کنش‌ها و ویژگی‌های عاطفی و روانی این شخصیت‌ها به‌گونه‌ای بازنمایی شده است که دارای بار معنایی مثبت بوده و مخاطب خود را به تأیید و همراهی با این شخصیت‌ها ترغیب می‌کنند.

تحلیل آثار یوسفی با استفاده از ابزار فرانقش اندیشگانی نشان می‌دهد که وی در داستان‌های خود که با بهره‌گیری از فرهنگ و هویت اصیل ایرانی و با هدف تعلیم و

ترغیب کودکان ضمن تعامل مناسب با محیط نوشته شده است، زنان را هم ردیف با مردان در جامعه نشان داده و نقش مشخصی برای آنها قائل شده است. زنان قالی‌باف، زنان کشاورز، زنان گلچین، زنان شالیکار... نمودی از زنان اصیل ایرانی هستند که به عنوان الگوی مناسب می‌توانند سرمشق دختران و زنان امروزی باشند. ویژگی‌هایی از قبیل مهرورزی، خردمندی، استقلال، مسئولیت‌پذیری و آینده‌نگری بارزترین ویژگی‌های این زنان به شمار می‌روند.

فرایندهای مادی ابزار اصلی یوسفی در بازنمایی فعال زنان در ساختار روایت است، این فرایندها کارکرد ترغیبی برجسته‌ای دارند و مخاطب را با شخصیت داستان و کنش‌های وی همراه می‌کنند و بر جنبه‌ی حقیقت‌نمایی داستان می‌افزایند. شیوه‌ی گزینش اسامی شخصیت‌ها، کنش‌ها و گفتار نسبت‌داده شده به آن‌ها و تمام صفات و ویژگی‌های مطرح شده برای زنان بیانگر این نکته است که یوسفی نگرشی مثبت و ارج‌مدارانه به جایگاه اجتماعی زنان دارد. توجه و پاسداشت آداب و سنت‌های ایرانی، بهنحوی بیانگر دغدغه‌ی نویسنده درباره‌ی حفظ هویت ایرانی است. زنان داستان‌های بحث‌شده، زنانی فعال، متفکر و خلاق هستند که با توجه به توانایی‌های خود در حوزه‌های اجتماعی حضور دارند. با توجه به اینکه مخاطب داستان‌های یوسفی کودکان هستند، این شیوه‌ی خلق و پردازش شخصیت‌ها و بازنمایی احساسات و افکار آنان بر نحوه‌ی نگرش کودکان به جنس مؤنث و تأیید جایگاه بی‌دلیل زنان ایرانی تأثیرگذار خواهد بود و افزون‌بر آن، تصویری بسزا و شایسته از زنان تأثیرگذار در ارتقای فرهنگ ایرانی و حفظ ارزش‌های آن به جامعه عرضه خواهد داشت. هدف اصلی این پژوهش، معرفی آثار ارزنده و درخور تأمل محمدرضا یوسفی، به عنوان یکی از نویسنده‌گان شاخص حوزه‌ی ادبیات کودک بوده است. امید است یافته‌های این پژوهش و پژوهش‌های مشابه گامی مؤثر در شناخت آثار نویسنده‌گان شاخص ادبیات داستانی و تقویت انگیزه‌ی مطالعه و بررسی داستان‌هایی باشد که کودکان و نوجوانان، مخاطب اصلی آن هستند.

منابع

- راسخ‌مهند، محمد. (۱۳۸۷). «بررسی فرانشیز تجربی در داستان‌های کودکان و بزرگ‌سالان». *رودکی*، شماره‌ی ۲۳، صص ۱۹-۲۵.
- زمردیان، رضا و همکاران. (۱۳۹۰). «بازنمایی نقش زنان در ادبیات جنگ برای کودک از منظر گفتمان‌شناسی انتقادی». *زبان‌شناسی و گوییش‌های خراسان*، شماره‌ی ۵، صص ۴۷-۷۰.
- سارلی، ناصرقلی. (۱۳۹۰). «راهبردهای عرضه‌ی اطلاع نوع در آگهی‌های رادیویی». *پژوهش‌های ارتباطی*، سال ۱۸، شماره‌ی ۳، (پیاپی ۶۷)، صص ۱۶۹-۱۴۷.
- سلطانی، علی‌اصغر. (۱۳۸۴). *قدرت، گفتمان و زبان: سازوکارهای جریان قدرت و زبان* در جمهوری اسلامی ایران. تهران: نشر نی.
- شعاری‌نژاد، علی‌اکبر. (۱۳۸۳). *ادبیات کودکان*. ج ۲، تهران: اطلاعات.
- فرکلاف، نورمن. (۱۳۸۹). *تحلیل انتقادی گفتمان*. ترجمه‌ی گروه مترجمان، تهران: دفتر مطالعات و توسعه‌ی رسانه.
- نجومیان، امیرعلی و همکاران. (۱۳۹۶). «تأثیر ژانر بر کارکرد گفتمانی شخصیت‌های زن در رمان نوجوان». *مطالعات ادبیات کودک*، سال ۸، شماره‌ی ۱۵، صص ۱۵۲-۱۳۱.
- هلیدی، ام. ای. کی و همکاران. (۱۳۹۳). *زبان، بافت و متن «ابعاد زبان از منظر نشانه‌شناسی اجتماعی»*. برگردن: محسن نوبخت، تهران: سیاهروд.
- یارمحمدی، لطف‌الله. (۱۳۸۳). *گفتمان‌شناسی رایج و انتقادی*. تهران: شهرکتاب، هرمس.
- یاکوبسن، رومن و همکاران. (۱۳۹۰). *زبان‌شناسی و تقدیم ادبی*. ترجمه‌ی مریم خوزان و حسین پاینده، ویرایش ۲، تهران: نشر نی.
- یوسفی، محمدرضا. (۱۳۸۳). آواز. تهران: شب‌اویز.
- _____ (۱۳۷۳). *چه اسم قشنگی*، ستاره. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.
- _____ (۱۳۸۳). *سبد مادر بزرگ*. تهران: بهنشر.

- (۱۳۸۲). سبز، آبی، زرد. تهران: شباوینز.
- (۱۳۸۱). ستاره‌ی کوچولوی من. تهران: نشر آفرینگان.
- (۱۳۷۲). شالیزار سبز. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.
- (۱۳۷۳). قالیچه‌ی بته گلی. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.
- (۱۳۷۴). من و ماه و ستاره. تهران: شباوینز.
- (۱۳۸۰). ننه/نسی ستاره بود. تهران: مؤسسه‌ی چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی.

**A Study of Representations of Women in Ten Children's Stories
by Mohammad Reza Yousefi Based on Ideational Metafunction**

Ahmad Tamimdari

Professor of Persian Language and Literature,

Allameh Tababaei University, Tehran, Iran

Gholamreza Mosta'li Parsa

Associate Professor of Persian Language and Literature,

Allameh Tababaei University, Tehran, Iran

Shahnaz Ebadati

Ph.D. in Persian Language and Literature,

Allameh Tababaei University, Tehran, Iran

Introduction

Children's literature is an advantageous means for the emotional and social growth of children in the early years of their lives. To deliver their intended ideas and thoughts, writers of this type of literature try to use appropriate tools that are fit for the mental and cognitive growth of this age group. Various methods of representation of fictional characters are among these tools by which the writers can create interactions between the audience and various social groups. Characterization in some of these works has a distinctly ideological function and is used as a tool for expressing the writer's points of view.

Mohammad Reza Yousefi is a prominent writer of children's and adolescents' literature. For his didactic intentions, he selects his characters from different layers of society and unites this fictional element with other narrative elements such as theme, tone and point of view. Women of different age groups are among the main characters in most of his stories, and their characteristics, thoughts and actions determine the writer's attitude toward them. Women are present in the stories selected for the study in two ways: first, as pivotal and central characters who have active presence in the whole text of the story; second, as minor characters who are nevertheless instrumental in the progress of the narrative.

Methodology, Review of Literature and Purpose

"Halliday's ideational metafunction" is a useful tool for studying the methods of representation of fictional characters. The aim of this research is to study the methods of representation of female characters in ten selected stories by Mohammad Reza Yousefi. Stories such as *Flowery Rug*, *Gol-ru and Gol-bu's Tale*, and *Green, Blue and Yellow* for the age groups of B and C are analyzed based on ideational metafunction.

In the present research, three points are notable in the representations of women: children's literature, the issue of gender, and ideational metafunction. No previous research has combined all the three issues; however, some researches have been conducted with similar objectives. Nojoomian and Qane' (2017) in "The Effect of Genre on the Discursive Function of Women Characters in Adolescent Novels" have used Norman Fairclough's critical discourse analysis to

analyze women's status in adolescent novels. Zomorrodian and colleagues (2011) in "Representations of Women's Roles in War Literature for Children from the Perspective of Critical Discourse Analysis" have shown that passive representation and even omission of female characters and active and dynamic representation of male characters in these stories can affect girls' and boys' identity formation while creating and maintaining unequal and unjust relations between men and women.

Discussion

Persuasive function is one of the functions of language which finds different manifestations in the text of each story. Studying the impact of this function on children's fiction can help us in identifying didactic tools used by the writers of this type of literature depending on the audience's age group. The combination of ideational metafunction and persuasive function can determine the personal style of each writer in the representation of fictional characters.

Yousefi's children's stories are prominent in contemporary Persian literature and show his attitude toward different classes of women. The analysis of his works reveal that he uses ideational metafunction as a tool in his stories, written in perfect harmony with Iranian culture and identity and with the aim of educating children while having a proper interaction with the environment. In these stories, women have an equal and active presence in the society as men do. Being carpet weavers, farmers, paddy farmers and pickers, these female characters are representations of noble Iranian women who can be role models for contemporary girls and women.

Dominant processes in the text of ten selected stories

Number	Participant	Dominant process	Frequency order	Examples of verbs
1	Women	Verbal / material / behavioral	Material	To say, to go, to make, to laugh
	Men	Relational / behavioral / mental	Relational	To be, to cry, to think
	children	Material / behavioral	behavioral	To play, to laugh
2	Animals	relational	Relational	To be / to become
3	Natural elements	verbal	verbal	To say, to talk
4	objects	verbal	verbal	To say, to talk

Yousefi's positive and respectful attitude toward women is evident in the way he chooses the names of the characters, the way he attributes actions, speeches and characteristic to them. This can be regarded as the writer's concern about preserving Iranian identity. Women in Yousefi's works are active, intellectual and creative characters who are present in

every social situation without regard to gender limitations. Considering the fact that Yousefi's readers are children, one can argue that this method of representation will undoubtedly influence children's attitude toward women and will reflect the high and unique status of women in Iranian culture; additionally, it will represent to the audience a proper picture of women who are vital in the promotion of Iranian culture and preserving its values.

Conclusion

In most stories by Yousefi, women are main characters and introduced by their actions, dialogues and specific characteristics. The function of small girls, girl students, mothers and grandmothers in these stories is always ideological and didactic. The actions and the emotional and mental characteristics of these characters are depicted in a way as to have positive connotations and persuade the audience to accept and accompany the characters. Material processes are Yousefi's main tool for representing women as active and equal in the structure of the narrative. These processes have remarkable persuasive functions and make the audience accompany the main characters and their actions and add to the realistic aspects of the story.

The researchers hope that this research and similar researches help identify and understand the works of similar writers so that children as social capitals gain an understanding of women and men's relationship as equal and free of gender discriminations.

Keywords: Halliday, ideational metafunction, children's literature, adolescent fiction, Mohammad Reza Yousefi.

References:

- Encyclopedia of Persian language and literature* (2005) (E. Saadat, Ed.). Academy of Persian Language and Literature.
- Fairclough, N. (2010). *Critical discourse analysis*. The Bureau of Media Studies and Planning.
- Guiraud, P. (2003). Semiotics (M. Nabavi, Trans.). Agah.
- Halliday, M. A. K. & Hasan, R. (2014). *Language, context and text: Dimensions of language from social semiotics point of view* (M. Nobakht, Trans.). Siahrood.
- Jacobson, R. (2011). *Linguistics and literary criticism* (M. Khoozan and H. Payandeh, Trans.). Ney Publications.
- Mohammadnejad, Y. & Elahian, L. (2017). Analysis of the processes of Persian textbooks for non-Persians: Case study for systematic functional approach. *Research Journal for Teaching Persian to non-Persians*, 6 (2), pp. 5-36.
- Rasekh-mahand, M. (2010). A study of experimental metafunction in children's and adults' stories. The Collection of Articles in the First and Second Conference of Linguistics and Multidisciplinary Studies in Literature and Art.
- Sahraei, R. M., Vakilifard, A. R. & Soltani, M. (2013). Representation of the principles designed by Nation and Macalister in the curriculum for teaching Persian to non-Persians. *Research Journal for Teaching Persian to non-Persians*, 2 (1), pp. 5-36.
- Sarli, N. (2011). Strategies of information deck in radio commercials. *Communicative Researches Quarterly*, 18 (3), pp. 148-169.

- Shoari-nejad, A. A. (2004). *Children's literature* (2nd Volume). Ettelaat.
- Soltani, A. A. (2005). *Power, discourse and language: Mechanisms of the flow of power and language in Islamic Republic of Iran*. Ney Publications.
- Yarmohammadi, L. (2004). *Popular and critical discourse analysis*. Hermes.
- Yousefi, M. R. (1993). *Green rice field*. Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents.
- Yousefi, M. R. (1994). *Flowery Rug*. Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents.
- Yousefi, M. R. (1994). *Gol-bu and Gol-ru's tale*. Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents.
- Yousefi, M. R. (1994). *What a beautiful name!* Institute for the Intellectual Development of Children and Adolescents.
- Yousefi, M. R. (2001). *Naneh-Ensi was a star*. Astan-e Qods-e Razavi.
- Yousefi, M. R. (2002). *My little star*. Afarinegan.
- Yousefi, M. R. (2003). *Green, blue, yellow*. Shabaviz.
- Yousefi, M. R. (2004). *Song*. Shabaviz.
- Yousefi, M. R. (2004). *Grandma's basket*. Beh-Nashr.
- Yousefi, M. R. & Hashemi-Aqdam, M. (2003). *Me and the moon and the star*. Shabaviz.